

06.04.15 Nr. 03/3313
La nr. 28-1d/15-63 din 27 martie 2015

Procuratura Generală

Ministerul Justiției a examinat repetat proiectul legii pentru modificarea și completarea Codului penal și Codului de procedură penală și comunică următoarele.

28 1. Reieșind din prevederile art. 20 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, menționăm că, concomitent cu elaborarea proiectului de act normativ, grupul de lucru întocmește o notă de argumentare (informativă), semnată de persoana responsabilă.

La proiectul de lege

La art. II:

2. În dispozițiile de modificare cuvintele „se înlocuiește” se vor substitui cu cuvintele „se substituie”.

3. Cu referire la completarea art. 262 cu alin. (4¹) relevăm repetat următoarele. La art. 270 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt enumerate exhaustiv cazurile în care urmărirea penală este exercitată exclusiv de către procuror, printre acestea fiind și cele privind infracțiunile de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzute la art. 166¹ din Codul penal. Alin. (1) și (2) ale art. 271 din același Cod, stabilesc că, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut de art. 262 este obligat să-și verifice competența. Dacă organul de urmărire penală constată că nu este competent a efectua urmărirea penală, imediat, dar nu mai târziu de 3 zile, trimite cauza procurorului care exercită conducerea urmăririi penale pentru a o transmite organului competent.

Totodată, conform alin. (3) al art. 273 din Codul menționat, actele de constatare întocmite conform prevederilor alin.(2) al aceluiași articol, împreună cu mijloacele materiale de probă, se predau, în termen de 24 de ore, de către organele de constatare, fie organelor de urmărire penală, fie procurorului, pentru începerea urmăririi penale.

Mai mult, prin Ordinul nr. 77 din 31 decembrie 2013, înregistrat la Ministerul Justiției cu nr. 969 din 20 martie 2014, a fost aprobat Regulamentul cu privire la procedura de identificare, înregistrare și raportare a pretinselor cazuri de tortură, tratament inuman sau degradant. Scopul Regulamentului este crearea unor mecanisme de identificare, înregistrare, raportare și examinare a plîngerilor privind actele de tortură, tratament inuman sau degradant, asigurarea unei cooperări interdepartamentale eficiente și de unificare a practicii de aplicare de către instituțiile responsabile a prevederilor legislației internaționale și naționale, precum și

posibilitatea reacționării rapide a procurorului la asemenea fapte, în procesul de prevenire și combatere a cazurilor de tortură, tratament inuman sau degradant.

Astfel, în conformitate cu pct.7 și 8 din Regulamentul indicat, polițiștii, polițiștii de frontieră, carabinierii, angajații sistemului penitenciar, ai Centrului Național Anticorupție, ai Serviciului Vamal, lucrătorii medicali din cadrul instituțiilor medicale de toate tipurile și nivelurile sunt obligați în mod oficial să anunțe procurorul ori de câte ori află despre orice informație referitoare la maltratări admise de către persoanele publice sau care acționează cu titlu oficial, când persoana reclamă că a fost supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante, când are leziuni corporale vizibile sau când sunt alte circumstanțe ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă unor astfel de fapte, când persoana a decedat sau s-a ales cu alte leziuni corporale fiind în custodia organelor de drept sau în evenimente însoțite de intervenția angajaților organelor de forță.

În cazul parvenirii plîngerilor, declarațiilor sau a altor informații despre preținse fapte de tortură, tratament inuman sau degradant, persoanele responsabile de recepționarea lor sunt obligate să le înregistreze și imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, să le transmită procuraturii teritoriale sau specializate, în a cărei rază activează instituția. Această obligație este valabilă ori de câte ori angajații instituției primesc informații despre aplicarea torturii, tratamentelor inumane sau degradante, din orice sursă, inclusiv mass-media.

Prin urmare, orice declarație, plîngere sau altă informație în toate cazurile trebuie transmise după competență, iar transmiterea trebuie să aibă loc imediat, pentru a asigura, atât respectarea termenelor procesuale, cât și a asigura efectuarea urmăririi penale în mod operativ.

Luînd în considerație cele relatate, și întru evitarea unor dublări de reglementare completarea art. 262 cu alin. (4¹) se consideră inutilă.

Viceministru

Nicolae EȘANU